

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Lucyna Gurbin
Protokolant:	stażysta Ewelina Fabińska

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 roku

sprawy z powództwa **D. P.**

przeciwko **L. S.**

o wynagrodzenie

O R Z E K Ł:

1. Zasądzić od pozwanego na rzecz powoda następujące kwoty:

- a) 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.09.2014r. do dnia zapłaty;
- b) 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc wrzesień 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.10.2014r. do dnia zapłaty;
- c) 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc październik 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.11.2014r. do dnia zapłaty;
- d) 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc listopad 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.12.2014r. do dnia zapłaty;
- e) 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc grudzień 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.01.2015r. do dnia zapłaty;
- f) 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc styczeń 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.02.2015r. do dnia zapłaty;
- g) 2.200,00 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc luty 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.03.2015r. do dnia zapłaty;
- h) 1.277,42 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt siedem złotych 42/100) tytułem wynagrodzenia za miesiąc marzec 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.03.2015r. do dnia zapłaty.

2. Zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.400,00 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

3. Oplatą od pozwu od uiszczenia której powód był zwolniony obciążyć Skarb Państwa.

Sygn. akt IVP 101/15

UZASADNIENIE

Powód D. P. wniósł pozew przeciwko Ł. S. o zapłatę wynagrodzenia ze stosunku pracy następujących kwot: 2.200 zł za miesiąc sierpień 2014r, 2.200 zł za miesiąc wrzesień 2014r, 2.200 zł za miesiąc października 2014r, 2.200 zł za miesiąc listopad 2014, 2.200 zł za miesiąc grudzień 2014r, 2.200 zł za miesiąc styczeń 2015r, 2.200 zł za miesiąc luty 2015r, 1.277,42 zł za miesiąc marzec 2015r z odsetkami ustawowymi. Zasadzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że był zatrudniony u pozwanego od 4 stycznia 2014r w charakterze murarza, malarza, tynkarza na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, z umówionym wynagrodzeniem za pracę w wysokości 2.200 zł brutto. Wynagrodzenie za pracę miało być płacone do końca każdego miesiąca - za miesiąc przepracowany. Powodowi wypłacono wynagrodzenie za miesiące od stycznia 2014r do lipca 2014r. Od miesiąca sierpnia 2014r pozwany zaprzestał wypłacania powodowi wynagrodzenia za pracę. Od tego czasu nie zapewniał powodowi żadnej pracy. Powód od miesiąca sierpnia 2014r pozostawał w gotowości do świadczenia pracy, a doznawał przeszkód z przyczyn leżących po stronie pracodawcy. Powód wielokrotnie podejmował próby kontaktu z pozwanym, zarówno telefonicznie jak i osobiście, celem wyjaśnienia dlaczego nie zapewnia mu mówionej pracy, nie wypłaca wynagrodzenia za pracę, a także celem zgłoszenia swojej gotowości do jej wykonywania. Pozwany mówił podczas tych rozmów, że na razie nie ma dla powoda pracy i ma on oczekiwać na stosowne dyspozycje ze strony pracodawcy. Pozwany mówił, że powód ma oddać mu dokumenty w postaci podpisanej umowy o pracę. Finalnie pozwany zaczął grozić powodowi negatywnymi konsekwencjami braku zwrotu dokumentu umowy o pracę. Powód wysłał w dniu 16 lutego 2015r do pozwanego list, w którym zgłosił roszczenie wypłaty zaległego wynagrodzenia za pracę, domagał się zapewnienia umówionej pracy oraz zgłaszał gotowość do jej wykonywania. List wysłany do pozwanego na adres widniejący w umowie o pracę wrócił do powoda z adnotacją „adresat wyprowadził się”. Powód uzyskał informację gdzie zamieszkuje pozwany i na ten adres wysłał rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 55 § 1¹ k.p. Przesyłka została podjęta w dniu 18 marca 2015r. Z dniem 18 marca 2015r doszło do rozwiązania umowy o pracę łączącej strony. Ustawodawca nie zastrzegł żadnej specjalnej formy, w jakiej należy dokonać zgłoszenia gotowości do pracy. Forma w jakiej uczynił to powód jest jak najbardziej wystarczająca. Powód świadczył pracę na terenie G., co stanowi uzasadnienie właściwości Sądu Rejonowego w Grudziądzu. Również i w umowie o pracę widnieje zapis, że praca ma być świadczona przez powoda między innymi na terenie G..

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości na jego koszt, zasadzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych lub według zestawienia kosztów. W uzasadnieniu wskazał, że powództwem powód dochodzi od pozwanego zapłaty 16.678,00 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu z tytułu niewypłaconego mu wynagrodzenia ze stosunku pracy za okres od sierpnia 2014r do marca 2015r. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa powoda w całości albowiem roszczenie powoda nie dość, że jest całkowicie niezasadne to jeszcze dochodzenie przed Sądem w/w kwoty nosi znamiona oszustwa i próby wyłudzenia kwoty 16.678,00 zł od pozwanego. Pozwany wyjaśnił, że strony procesu znają się od około 2 lat. W 2013r i od połowy 2014r sporadycznie powód wykonywał drobne prace w obejściu pozwanego takie jak porąbanie drewna, kopanie ogródka, grabienie liści, pomoc przy sprzątnięciu etc, za które otrzymywał uzgodnione wynagrodzenie każdorazowo wynagrodzenie w wysokości po 10 – 20 zł za wykonane prace. W lipcu 2014r powód zwrócił się z prośbą do pozwanego, aby ten potwierdził nieprawdę i wystawił mu fikcyjną umowę o pracę, którą powód potrzebuje do okazania najemcy mieszkania. Pozwany tłumaczył powodowi, że od 8 lat nie prowadzi działalności gospodarczej i wzbraniał się od sporządzenia fikcyjnej umowy o pracę. Uległ jednak namowom powoda i podpisał umowę załączoną do pozwu, która została napisana na druku przyniesionym przez pozwanego. Pozwany opieczętował

w/w umowę swoją dawną pieczętą, którą używał 8 lat wcześniej gdy prowadził działalność gospodarczą. Pozwany podnosi, że nigdy nie doszło do zawarcia pomiędzy stronami umowy o pracę. Sporządzenie umowy dla pozorów na prośbę powoda, który miał ją wykorzystać jak mówił pozwanemu do uzyskania umowy najmu mieszkania nie rodzi po stronie pozwanego zobowiązania do uiszczenia dochodzonych w pozwie kwot. Dochodzenie przez powoda tych kwot stanowi próbę wyłudzenia nienależnych pieniędzy od pozwanego, a działanie takie winno być ścigane z urzędu przez organy ścigania. Pozwany podnosi, że do końca 2014r powód był zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. skąd pobierał należne mu świadczenia. W lipcu i sierpniu 2014r powód pracował jako ochroniarz w firmie (...), a od września 2014r wyjechał za granicę na dwumiesięczny kontrakt, który zawarł z firmą (...) Sp. z o.o. we W.. Wyjazd na kontrakt spowodował, że powód został wykreślony z rejestru bezrobotnych w Powiatowym Urzędzie Pracy w G.. W związku z tym, że powód swoim postępowaniem dopuścił się próby popełnienia czynu zabronionego, do Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu zostało złożone doniesienie o możliwości popełnienia przestępstwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł z pozwanym umowę o pracę na czas nieokreślony z ustaleniem daty rozpoczęcia pracy 4 styczeń 2014r. z określeniem stanowiska pracy murarz, malarz, tynkarz i miejsca świadczenia pracy G., C..

Powód wykonywał pracę na rzecz pozwanego od miesiąca stycznia 2014r. do sierpnia 2014r. przy czym w lipcu i sierpniu 2014r. na budowach w B. i Ś.. W tych miesiącach tj. lipiec i sierpień 2014r. powód świadczył pracę wraz z świadkiem C. P.. Świadek M. T. był właścicielem budowy w B..

Pismem z dnia 16 lutego 2015r. powód zwrócił się do pozwanego o zapłatę zaległych wynagrodzeń. W dniu 16 marca 2015r. na piśmie powód rozwiązał umowę o pracę z pozwanym w trybie art. 55 §1¹ k.p. Powód był zarejestrowany w PUP w G. od 28 lutego 2012r. do 3 lipca 2014r. oraz od 15 stycznia 2015r. do 25 stycznia 2015r. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Ponadto powód zawarł umowę o pracę za granicą w okresie od 4 września 2014r. do 28 listopada 2014r..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie umowy o pracę z dnia 21 lipca 2014r. – k.19, pisma z dnia 16 lutego 2015r.- k.17, pisma z dnia 16 marca 2015r- k. 8, pisma z dnia 7 maja 2015r.- k. 38, pisma z dnia 11 maja 2015r.-k.47-49 oraz zeznań świadków H. G., D. G., S. B., I. S. (1), C. P., M. T. oraz zeznań stron.

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny niniejszej sprawy na podstawie dokumentów i zeznań świadków. Dokumenty przedstawione w sprawie nie budziły wątpliwości, zwłaszcza umowa o pracę z dnia 21 lipca 2014r. z ustaleniami, które są dokonane w poniższych częściach uzasadnienia oraz zeznań świadków, których wiarygodność co do zasady nie budziła wątpliwości, ale których moc dowodową Sąd ustalił zgodnie z oceną prawną dokonaną w niniejszej sprawie.

W zaistniałym sporze w ocenie S. należy podkreślić, że zawarcie umowy o pracę na piśmie jest początkiem powstania stosunku pracy. Umowa o pracę jest czynnością prawną dochodzącą do skutku gdy obie strony złożą zgodne oświadczenie woli określające rodzaj i warunki umowy, a zwłaszcza rodzaj pracy, miejsce jej wykonywania, termin jej rozpoczęcia oraz wynagrodzenie odpowiadające rodzajowi pracy i wymiar czasu pracy. W rozpoznawanej sprawie doszło do zawarcia umowy o pracę na piśmie i podjęcia pracy przez powoda. Analizując zawartą na piśmie umowę o pracę pod względem formalnym należy stwierdzić, że zawiera ona dwie sprzeczne daty tj. 21 lipca 2014r. jako data wystawienia i podpisania przez powoda i datę 4 stycznia 2014r. jako termin rozpoczęcia pracy. Powód pozwanemu dochodzi należności począwszy od miesiąca sierpnia 2014r. do marca 2015r.

Odnosząc się do sprzeczności co do dat zdaniem Sądu nie były to na tyle istotne sprzeczności, które pozwalałyby na uznanie że umowa o pracę jest niewiarygodna, bądź jak podnosił pełnomocnik pozwanego, zawarta dla pozorów. Twierdzenia o pozorności umowy o pracę nie znalazły odzwierciedlenia w pozostałym materiale dowodowym, głównie w zeznaniach świadków.

Świadkowie H. G., D. G., C. P., M. T. potwierdzili, że powód pracował w charakterze pracownika budowlanego. W szczególności zeznania świadka M. T. potwierdziły, że na jego prywatnej budowie widział powoda przy pracach budowlanych przy czym nie pamiętał dokładnych dat, ale mogło to być od czerwca 2014r. w ciągu 4-5 miesięcy. W ocenie Sądu zeznania powołanych świadków potwierdzają, że powód bezpośrednio pracował przy pracach budowlanych u pozwanego. Należy przyznać, że budownictwo jest specyficznym rodzajem działalności i umowy o pracę nie muszą stanowić podstawowego rodzaju świadczenia pracy, np. akceptowane są umowy o dzieło lub innego rodzaju umowy cywilno-prawne. Jednak pozwany zawarł z powodem umowę o pracę na piśmie i umowa przewidywała rodzaj umówionej pracy właśnie murarz, malarz, tynkarz i jako miejsca świadczenia pracy wskazano G. i miasto C.. Reasumując to co wykonywał powód miało odzwierciedlenia w pisemnej umowie o pracę. Także świadek C. P. wskazywał, że pracował na rzecz pozwanego właśnie w B. u pana M. (świadka M. T.) i wraz z powodem wykonywali prace ogólnobudowlane. Świadek C. P. potwierdził, że wraz z powodem pracował około 1 miesiąca. Świadek C. P. nie posiadał zawartej z pozwanym na piśmie żadnej umowy

Te okoliczności potwierdzone przez świadków, że powód wykonywał prace ogólnobudowlane nie pozwalają na przyjęcie twierdzeń co do pozorności zawartej umowy o pracę. Nawet gdyby przyjąć, że hipotetycznie umowa o pracę została zawarta dla pozorów to pozwany winien podjąć czynności prawne, które są powszechnie znane, zmierzające do rozwiązania zawartej umowy o pracę, tym bardziej dla pozorów. Pozwany prowadził działalność gospodarczą i przepisy w tym zakresie powinny być pozwanemu tym bardziej znane. Ponadto zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę zawiera wiele wpisów, które w przypadku zawierania umowy dla pozorów nie musiały być umieszczone np. co do rodzaju stanowisk (wpisy dotyczą trzech zawodów) oraz miejsc pracy. Dla Sądu okoliczność, że pozwany formalnie nie zgłosił działalności gospodarczej nie stoi na przeszkodzie w prawidłowej ocenie prawnej zaistniałego stanu faktycznego.

Sąd wziął również pod uwagę zeznania świadka S. B., przy czym należy zauważyć, że świadek nie znał powoda i o sprawie powoda dowiedział się od pozwanego. Również od pozwanego świadek powziął informacje, że umowa o pracę została sporządzona z powodem tylko na potrzeby wynajęcia mieszkania przez powoda. Dlatego Sąd zeznania świadka S. B. uznał za wiarygodne, ale z przyjęciem, że wiedza świadka opierała się wyłącznie na relacji pozwanego przekazaną świadkowi. Podobnie zeznania świadka I. S. (2) dał wiarę, ale musiał wziąć pod uwagę, że świadek jest żoną pozwanego i świadkowi nic nie było wiadome o pisemnej umowie o pracę zawartej pomiędzy powodem, a pozwanym. Świadek potwierdziła, że o podpisaniu umowy dowiedziała się 6 miesięcy wcześniej czyli dając wiarę około miesiąca listopada i od tego czasu zarówno pozwany jak i jego żona nie podjęli żadnych czynności zmierzających do definitywnego rozwiązania powstałej sytuacji. Należy także wskazać, że żona pozwanego prowadzi własną działalność gospodarczą w sposób aktywny i zagadnienia dotyczące umów o pracę powinny być jej znane. Zeznania świadków S. B. i I. S. (1) nie potwierdzają, że umowa o pracę została zawarta wyłącznie dla pozorów.

Zgodnie z wnioskiem pozwanego Sąd ustalił, że powód wykonywał pracę za granicą od 4 września 2014r. do 28 listopada 2014r. Powyższa umowa zdaniem Sądu nie wyłącza możliwości dochodzenia roszczeń od pozwanego przez powoda. Przed wyjaśnianiem tego stanowiska Sąd chce wskazać, że uznaje za niedopuszczalne sytuacje zawierania umów o pracę dla pozorów w obowiązującym porządku prawnym. Natomiast jeżeli dojdzie do takiej sytuacji to pracodawca ponosi wszelkie konsekwencje związane z takim stanem rzeczy. Jednak zdaniem S. taka sytuacja nie miała miejsca w rozpatrywanym stanie faktycznym. Powód miał zawartą umowę na piśmie, pracę wykonywał, na co wskazuje świadek H. G. od stycznia 2014r., a potem ją kontynuował do sierpnia 2014r. Co do oceny sytuacji związanej z pracą za granicą powoda należy wskazać, że zgodnie z art. 80 k. p. pracownik ma prawo do wynagrodzenia za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. Art. 81 k. p. przewiduje prawo do wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy. Od przestoju należy odróżnić zawinione przez pracodawcę niedopuszczenie pracownika do pracy i wówczas art. 81 k. p. nie ma zastosowania. W takich sytuacjach pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia w pełnej wysokości. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie albowiem wyłączną przyczyną nieświadczenia pracy przez powoda był brak zapewnienia jej przez pozwanego. Taką sytuację miał świadek C. P., który potwierdził że otrzymał telefon iż nie ma przychodzić do pracy bo pracy nie ma. Z kolei świadek M. T. nie potwierdził, że powód był pracownikiem firmy (...) której

jest właścicielem i jednoznacznie wskazał, że pozwany przyjeżdżał z powodem na budowę do B., ale świadek nie interesował się na jakich zasadach odbywała się współpraca między powodem, a p[ozwanym. Wszelkie ustalenia co do prac budowlanych świadek M. T. prowadził bezpośrednio wyłącznie z pozwanym. Reasumując należy podnieść, że postępowanie dowodowe nie potwierdziło okoliczności wskazanych w odpowiedzi na pozew tj. że powód zwrócił się do pozwanego o wystawienie fikcyjnej umowy o pracę dla okazania najemcy mieszkania jak również że powód pobierał zasiłek z Powiatowego Urzędu Pracy w okresie zatrudnienia. Postępowanie dowodowe nie wykazało również, aby powód pracował jako ochroniarz w firmie (...) za wyjątkiem iż powód pracował za granicą.

Sąd nie znalazł podstaw do zawieszenia postępowania, albowiem postępowanie karne nie było bezpośrednio związane z przedmiotem niniejszego postępowania. Dlatego Sąd uznał za zasadne żądania powoda i uwzględnił w całości roszczenia powoda. O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu- Dz. U. 2013. 461. Sąd nie obciążył w pozostałym zakresie pozwanego kosztami uznając, że należności zasądzone na rzecz powoda wraz z kosztami zastępstwa procesowego są bardzo wysokie.

Dlatego orzeczono jak w sentencji wyroku.